

چند اشتباه خطرناک معلمان

رویا صدر

تصویرگر: سام سلماسی

ارتباط با والدین

بعضی معلمان فکر می‌کنند ارتباط با والدین بچه‌ها برای پیشبرد امر تدریس لازم است در حالی که وقتی دقت کنند می‌بینند اتفاقاً اثر عکس دارد. چرا؟ چون باعث می‌شود که والدین در جریان کارها و مشکلات یکدیگر قرار بگیرند و این خطرناک است. همان‌طور که می‌دانیم آدم‌ها هر چه نادان‌تر و بی‌خبرتر باشند، هم خودشان راحت‌ترند و هم اطرافیانشان. بنابراین ای معلمان عزیز! اجازه ندهید تدریس به آسایش و احساس لذت شما از زندگی در خارج از کلاس لطمه بزند. یادتان باشد که مشکلات دانش‌آموزان به شما ربطی ندارد، همان‌طور که مشکلات شما به دیگرانی که بر شمرده‌اند در اینجا ممکن است مطلب را با خطر چاپ نشدن مواجه کند، ربطی ندارد.

شرکت در بحث‌های بیهوده

بعضی معلمان با وارد شدن به بحث‌های خارج از درس، هم زنگ کلاس را هدر می‌دهند و هم معلمانی را که به تک‌تک سطوح کتاب‌های درسی وفادارند و حتی «و» را از قلم نمی‌اندازند ضایع می‌کنند. یادتان باشد بچه‌ها برای این بحث‌های خارج از کلاس را مطرح می‌کنند که زنگ بخورد و شما از آن‌ها درس نپرسید، بنابراین در دام حرف‌های آن‌ها نیفتید. همین کتاب درسی را سفت و سخت بچسبید و از آن کلمه‌ای هم خارج نشوید.

معلم عزیز! شما ممکن است در طی مدت تدریس اشتباهاتی را مرتکب شوید و ناخواسته بر آموزش و پرورش ضربه‌های کاری وارد سازید. ما تعدادی از این اشتباهات را برای شما فهرست کرده‌ایم، باشد که پند گیرید:

صمیمیت با دانش‌آموز

اغلب معلمان کم‌تجربه می‌خواهند بچه‌ها آن‌ها را دوست داشته باشند؛ این است که با آن‌ها گرم می‌گیرند و صمیمی می‌شوند و حتی پای درد دلشان می‌نشینند. این معلمان نمی‌دانند که این اشتباه است و باعث می‌شود روی دانش‌آموز به معلم باز شود و سر کلاس سؤال

بپرسد و حتی از معلم اشکال بگیرد و این سم مهلکی است برای امر آموزش! پس همیشه بالای برج عاجتان بنشینید و از آنجا مثل عقاب کلاس را زیر نظر داشته باشید و به محض اینکه دانش‌آموزی توی رویتان خندید شما هم متقابلاً بزنید توی سرش تا حد خودش را بداند و بی‌خود و بی‌جهت با شما احساس صمیمیت نکند.

با لبخند در کلاس ظاهر شدن

لا بد شما هم این جمله را شنیده‌اید که: «هر صورتی با لبخند زیباتر است.» ولی شما که نمی‌خواهید توی مسابقات ملکه زیبایی شرکت کنید؛ بلکه ناسلامتی می‌خواهید درس بدهید و این امر میسر نمی‌شود مگر با گوشت‌تلخی و بداخلاقی. چنانچه از فردریش نیچه در رساله «برادرزاده‌های مهربان» نقل است که: «به دانش‌آموز می‌رسی اخم و تخم را فراموش نکن.»

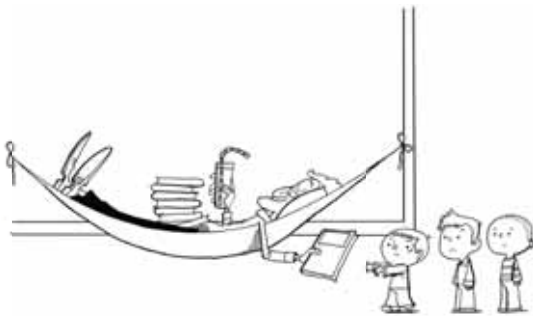
خودش می خورد. شاعر نیز در همین رابطه، و کلیه رابطه‌های دیگر، گفته است: «بی تو مهتاب شبی باز از آن کوچه گذشتم همه تن چشم شدم خیره به دنبال تو گشتم» که تأکیدی است بر اینکه هر معلم باید به تنهایی با مشکلات تدریس مواجه شود!

به کارگیری خلاقیت و انرژی در درس

معلمان تازه کار باید مراقب باشند که در دام آرمان‌گرایی، خوش‌بینی و نیز تغییر و تحول! نباشند. به یاد داشته باشیم که حدود یک قرن است افراد در عرصهٔ تعلیم و تربیت فعالیت می‌کنند و انرژی تازه و فکر خلاق چیزی را عوض نکرده بلکه خودش را خسته کرده است. چندان که جامعه‌بن داود که در اورشلیم پادشاه بود نیز گفته است: «آنچه بوده همان است که خواهد بود، و آنچه شده همان است که خواهد شد و زیر آفتاب هیچ چیز تازه نیست.» و شایع است که نامبرده این را در وصف دیوان خانه تعلیم و تعلم زمان خودش گفته است.

سخت گرفتن به خود و دیگران

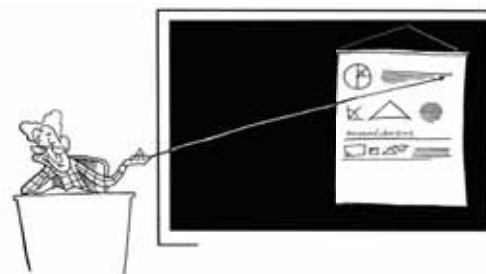

کمال‌گرا نباشید و واقع‌بینی پیشه کنید. به یاد داشته باشید که انسان جایز الخطاست و جوامع و نظام‌ها و تمدن‌های بشری را همین خطاهای ریز و درشت ساخته است. بنابراین حتی معلمان با تجربه هم اشتباه می‌کنند. بنابراین اگر اشتباهی کردید ناراحت نشوید و به خودتان سخت نگیرید. آن را فراموش کنید و آغوشتان را بر اشتباهات بعدی بکشایید. یادتان باشد که اگر قرار بود هر کس تاوان اشتباهاتش را بدهد سیارهٔ ما دیگر جای زندگی نبود!...

ارتباط داشتن با معلمان دیگر

بدانید که بودن در جمع همکاران و اتلاف وقت از طریق مشارکت در کارهای مدرسه برای شما هیچ ثمری ندارد. نه برایتان اجاره خانه می‌شود و نه پول خورد و خوراک! تنها فایده‌اش این است که شما را فرسوده می‌کند و انرژی‌تان را می‌گیرد. پس در زنگ‌های تفریح از جمع همکاران فاصله بگیرید و در کارهای گروهی مدرسه نیز شرکت نکنید. این طوری راحت‌ترید.

زیاد کار کردن و خسته شدن

یک حکیم عصر پارینه‌سنگی می‌فرماید: «ای فرزند! آخه واسه چی خودتو اینقدر اذیت می‌کنی؟» مطمئن باشید هیچ‌کس با کار کردن زیاد به جایی نرسیده است. دنیا پر است از آن‌هایی که کار نکرده‌اند و یک شبه مدارج ترقی را چند پله یکی طی کرده‌اند و مورد استقبال مردم شریف و نجیب و عزیز هم قرار گرفته‌اند. پس بی‌خود خودتان را خسته نکنید. باشد که شاهد موفقیت را در آغوش بگیرید و سری توی سرها درآورید.

کمک خواستن

در امر تدریس از کسی کمک نخواهید و سعی کنید مشکلاتتان را به تنهایی از سر راه بردارید. اصلاً برنداشتید هم مهم نیست، تاریخ مسیری است پر سنگلاخ و پر از سنگ‌های برنداشته توسط معلمان. کسانی که می‌گویند از تجربیات گذشتگان استفاده کنید حسودند

و چشم ندارند بینند شما به تنهایی با مشکلات تدریس دست و پنجه نرم می‌کنید. یادتان باشد که تجربیات هر کس فقط به درد

